

Ἐγὼ ὀμιλῶ λογικῶς μὲ τὸ κεφάλι μου.

Λάππας

Ποίην δύνάμιν ἔχω νὰ φέρω ἡσυχίαν; Διὰ τοῦ ὀργάνου, τὸ ὅποσον ἔχω δὲν δύνάμει· ἡ γλῶσσά μου καὶ αὐτὴ ἐξήσθησε.

Πρόεδρος

Θέλω φωτίσει καὶ τὸ κοινὸν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν.

Παυλᾶς

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν νευτικῶν εἶπεν, ὅτι πρέπει νὰ πύσωσι βεδάκιως ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι κἀκίνομεν τὰς ἐπερωτήσεις.

Ζέρβας

Ἀφήσατέ με δὲν θὰ εἶπω τίποτε· ὅ,τι θὰ εἶπω θὰ εἶναι σχετικόν.

Δουζίνας

Ἡ ἀπονομή τῆς συντάξεως εἶναι περνομικὴ κατὰ τοῦ νόμου.

Λάππας

Τὸ πρόγραμμά σας εἶναι λόγοι, κρότοι, ψόφοι, θόρυβοι.

Πετμεζᾶς

Κύριοι ἐντὸς τῆς βουλῆς βλέπομεν μόνον ὀλίγα ζεύγη ἐν ἑκατέρῃ τῶν πτερύγων καὶ οὐχὶ βουλευτὰς πρὸς ἀπαρτίαν.

Δουζίνας

Φρονῶ ὅτι ἐπειδὴ εἰ κ. κ. βουλευταί, καθὼς καὶ πᾶν ἄλλο ζῶον ἔχουν ἀνάγκη ἀτμοσφαιρᾶς καὶ ἡλίου.

Ὁ αὐτὸς

Ἡ διοίκησις τῆς Τραπεζῆς δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ἔχη περτωτισμὸν.

Τρικούπης

Ἡ πίστις τοῦ ἔθνους εἶναι ὡς ἡ περθένοσ ἡ ὅποιος δὲν ἐπιδέχεται ἀπροσέκτους ἀφᾶς.

Οικονόμος

Πρέπει νὰ χαλινώσωμεν τὸ ἀχαλινώτον στόμα τῆς ἰσοβιότητος.

Κότταρης

Δὲν αἰσθάνομαι δίψην περρωότητος.

Δηλιγιάννης

Νὰ ἔλθουν οἱ Βραχμᾶνες καὶ οἱ Οὐλεμάδες νὰ φέρουν τὰ λεξικά τῆς Ἀκαδημίας τῶν Παρισίων.

Πετμεζᾶς

## ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Κατὰ τὴν Ὄραν, τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ περρωθεῖτα ἐντύπωσις ἔκ τινος ποιήματος ἀπεγγεληθέντος ἐν τῷ νεκροταφείῳ κατὰ τὴν κηδεῖαν λίαν σεβαστοῦ προσώπου ὧστε οἱ πολυπληθεῖς ἀπερκαὶ ἐλησμονήσαν τὸν τόπον, ἔνθα εὐρίσκοντο, καὶ περρωγῶδῶς ἐχειροκρότησαν. Μὴ περρωθεῖντες ἐκεῖ, δὲν ἔχομεν γνῶσιν τοῦ περρωτατικοῦ τοῦτου ἢ ἐκ τῆς διηγήσεως τῆς Ὄρας. Ἐὰν τῷ ὄντι οὕτως ἐγένετο, ὀφείλομεν νὰ ὀμολογήσωμεν, ὅτι πᾶσα ἀῖθησις τοῦ περρωπτος, πᾶσα εὐλάθει, πᾶς σεβασμὸς πρὸς τοὺς νεκροὺς ἐξέλιπον ἤδη ἐντελῶς ἀπὸ τῆς κοινωνίας ταύτης, ἀφοῦ ἐν τοιαύτῃ στιγμῇ, ἐνώπιον νεκροῦ, χειροκροτοῦσιν ὅπως εἰς τὸ θέκτρον. Οἱ δαίμονες καγγάζουσιν ἐπὶ τοιαύτῃ ἀσεβείᾳ, ἀλλ' οἱ συνετοὶ τῶν βροτῶν οἰκτεῖρουσι τοιαύτην κατὰστασιν, ἐν ἧ οὐδὲν πλέον μένει σεβαστὸν καὶ ἱερὸν, ἐν ἧ τὰ πάντα θεκτρίζονται. Ὁ θάνατος, ἡ κηδεῖα, ὁ ἐνταφισμὸς εἶτι περ ἡμῖν ἀντικείμενον θρησκευτικῆς τελετῆς, ἐχούσης τοὺς ἀπερρωκλίτους αὐτῆς κωνόνας. Οὐχὶ οἱ λαϊκοί, οἵτινες ἀμέσως δὲν εὐθύνονται, ἀλλ' ἡ Ἱερὰ Σύνοδος εἶναι ἀσύγνωστος μὴ περρωμεχίνουσα, μὴ περρωγγέλουσα τὰ δένοντα, καὶ πρὸ πάντων μὴ ἀπερρωρεούσα ῥητῶς τὰ εἰς τὴν σεβαστότητα τῆς ἐσχάτης τελετῆς ἀπάδοντα. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ἀνωτέρου κλήρου μὴ ἐπιτελοῦντος τὸ κηθῆκον του. Περὶ δὲ τῶν περρωγῶδῶς χειροκροτησάντων πολυπληθῶν ἀπερρωκτῶν, τί νὰ εἶπωμεν; Τί ἄλλο, εἰμῆ, ὅτι τὸ περρωτατικὸν τοῦτο, αὐτὸ καὶ μόνον, ἀρκεῖ νὰ χερρωκτηρίση τὴν κωφότητα, ἵνα μὴ τι βερρωύτερον εἶπωμεν, τῆς κοινωνίας μας.

Μικ τῶν συνεκδέλων, ἡτις ἀπὸ κειροῦ κηθῆρησε τὰ κειροιαμένα εἶδωλα τῶν ἀρχαίων περρωδόσεων, εὔχεται οἰωνεῖ νὰ ἀντικηκτασθῆ ἡ περρω ἐπικηδεῖος ῥητορεῖα διὰ τῆς ποιήσεως. Καίτοι δὲν φαίνεται ἡμῖν δικαία ἡ συνεκδέλος πρὸς τόσους κλασικοὺς συγγρόνους ῥητορας τῆς Ἑλλάδος, οὐχ ἡττον συμερριζόμεθα τὴν γνώμην ταύτην, καὶ εὐχόμεθα μάλιστα τὴν τελειοποίησιν αὐτῆς. Ἡ ὀργανικὴ μουσικὴ ἀπὸ πολλῶν ἡδη ἐτῶν κηθιερῶθη εἰς τὰς κηδεῖας, ἡ ποιήσις ἀπὸ τινος ἐπιτυχῶς εἰσήθη εἰς αὐτὰς, μένει ἡδη νὰ συνδυάσωμεν τὰς δύο ταύτας ἐκδηλώσεις τοῦ πάθους, καὶ νὰ διδάσκωμεν πρὸ τοῦ ἐνταφισμοῦ ἀπὸ τοῦ βῆματος τοῦ τύμβου τοῦ Τοσίτσα κητᾶλληλα μελοδραματικὰ πρὸς ψυκαγωγίαν τῶν τεθλιμμένων ἀπερρωκτῶν. Μὴ ἀμυρρωβάλλομεν, ὅτι τὰ περρωγῶδη χειροκροτήματα, τὰ his, τὰ foga, καὶ κί ἀνθοδέσμη, θέλοσιν ἀφθόνως ἀνικημείψαι τοὺς κόπους τῶν φιλοκάλων ἀοιδῶν.

Ἐκ τῆς ἐν τῷ Αἰῶνι δημοσιευθείσης δικητριβῆς τοῦ κ. Συγγροῦ κηκθάνομεν διὰ τὰ κηκαρίτικα Ἀπερρωιωτικά: «...» Ἐχω ἀκόμη ἀναπαυμένην τὴν συνεῖδησιν, ὅτι εἰργάσθη ἀφιλοκερδῶς καὶ συνετέλεσα πρὸς ἀπερρωλλαγήν τοῦ Κράτους, ἐξ οὗ ἐκινδύνευε ν' ἀπολέση τὰς συμπεθεῖς τῆς Γαλλίας καὶ Ἱταλίας, ὧν σῆμερον τοιαύτην ἔχει ἀνάγκη.»

Ὁ Ἀσμοδαῖος περιπλανώμενος ἐπὶ τῆς γῆς λαμβάνει πολλὰκις ἀφορμὴν νὰ σκεφθῆ ἴσον ἀδικος καὶ κούφος εἶναι ἢ κρίσις τῶν ἀνθρώπων κατὰ τῶν διαβόλων, εἰς οὓς πᾶσιν ἀποδίδουσι κακίαν. Τίς ποτε Σατανᾶς ἐκ τῶν χειρίστων, θέλει κκομεταχειρισθῆ ἴσον ἀσπλάγγως τὰ ζῶα, ὅπως βλέπει τις τοῦτο πολλὰκις ἐν Ἀθήναις; Οἱ ἐπὶ κάρρων ἐπὶ σφαγῆν κομιζόμενοι τράγοι ὑποφέρουσι βρασμούς, αἵτινες ἐμποιοῦσι φρίκην εἰς τοὺς διαβόλους, καὶ ὅμως οἱ Ἀθηναῖοι μένουσιν ἀδιάφοροι εἰς τὸ θέαμα τοῦτο. Ἴπποι μὴ δυνάμενοι ἐπὶ πλέον νὰ σύρωσι βάρη ὑπερβολικὰ κατὰκαστιγοῦνται μέχρι θανάτου. Οἱ Ἕλληνες δὲν εἶναι εἰσέτι ἀρκούντως ἀνεπτυγμένοι, ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἔχωσιν ἀκριβῆ ἔνοιαν τοῦ ζώου. Ἀλλ' οἱ ἔχοντες τὴν ἀξίωσιν, ὅτι ὑπερέχουσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ταύτῃ διὰ τὰ φῶτα καὶ τὴν μόρφωσίν των, ἔπρεπε νὰ διακρτύρωνται κατὰ τοιούτων φαινομένων καὶ νὰ ἐπικαλῶνται τὴν πρέρμβασιν τῆς ἐξουσίας πρὸς κατὰστολὴν των.

ΑΚΜΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ  
ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ.

Ἄρθρον 1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον... τοῦ νόμου... ἀπκλαγῆ ἀπὸ τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας ἐν εἰρήνῃ ν' ἀπονέμεται οὐχὶ εἰς τὸν πρεσβύτερον τῶν υἱῶν ἢ ἐγγόνων τῆς γυναικὸς ἢ τοῦ πατρὸς, ἀλλὰ εἰς τὸν ἐκ τῶν υἱῶν ἢ ἐγγόνων προσδιορισθησόμενον ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἢ τοῦ πατρὸς.

Κ. Μαντζουράνης

Ἄρθρον 2. Πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ 33 ἄρθρου τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου ἀπαλλασσομένων, ἀπαλλάσσονται τῆς στρατιωτικῆς ὑποχρέωσης οἱ ὁμομήτριοι καὶ ὁμοπάτριοι καὶ οἱ ἑτεροθαλεῖς μονογενεῖς, ὁ σύζυγος θυγατρὸς μονογενοῦς, εἷς ἐκ τῶν ἱκανῶν πρὸς πᾶσιν γεωργικὴν ἐργασίαν ἀδελφῶν, κατ' ἐκλογὴν ἐνὸς τῶν γονέων, ἐὰν ἀμφοτέροι δὲν ὑπάρχουσι, καὶ ὁ πατὴρ ὁ συντηρῶν ἀνήλικα τέκνα ἀνεξαρτήτως τῶν ὑπὸ τοῦ εἰρημένου 33 ἄρθρου καὶ τοῦ 3 ἐδαφίου τοῦ περὶ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας 70 ἄρθρου μνημνευομένων περιπτώσεων.

Γ. Σταμούλης

ΕΥΦΥΙΟΛΟΓΙΑΙ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑΙ

Φλέσσας. Νὰ συστηθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἢ ἀναφορὰ τοῦ κυρίου Χ.

Πρόεδρος. Νὰ συστηθῆ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐσωτερικῶν.

Φλέσσας. Νὰ συστηθῆ στενωῶς εἰς τὸν ὑπουργόν.

Πρόεδρος. Λοιπὸν συνιστᾶται στενωῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον.



ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ εἰς τὸν Ἀσμοδαῖον νὰ γνωστοποιήσωσι τοῦτο εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος ἐν ὁδῷ Σταδίου ἀριθ. 17 ἀπέναντι τῆς Πιστωτ. Τραπεζῆς ἀποστέλλοντες συγχρόνως καὶ τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν.

Τὸ φύλλον πωλεῖται ἀντὶ λεπτῶν 25.

Ὁ Ἀσμοδαῖος θὰ ἐκδίδεται καὶ ἐκτάκτως ὁσάκις ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία τῶν παρέχει ἀφθονοτέραν τροφήν.

Ὁ Ἀσμοδαῖος δημοσιεύει εἰδοποιήσεις καὶ μὲ εἰκόνας.

L'ART DE LA MODE  
REVUE MENSUELLE DE L'ÉLÉGANCE

18, RUE MONTMARTRE, PARIS.

Directeur: Ernest Hoschedé.

Administrateur-Gérant: Jules Luquet.

Prix de l'abonnement pour la France et pour l'étranger

100 fr. par an, grand format in-folio.

Voici un ouvrage qui se recommande non seulement par son élégance vraiment artistique, mais aussi par son utilité. Car il est éminemment utile à tous égards d'arracher la mode au caprice pour la soumettre aux règles du bon goût. Cela est surtout utile à notre époque où les récents favoris de la fortune ne sont que trop enclins à mettre le faste à la place de l'art. De là les bisarrieres si fréquentes de la mode à notre époque. L'ART DE LA MODE donne satisfaction au bon goût naturel à toute société civilisée et fait pour ainsi dire de la mode une spécialité de la culture du beau, une des manifestations de l'esprit artistique d'une haute civilisation. Un tel ouvrage est utile partout, mais il l'est surtout dans l'Orient Grec, où l'attrait vers le luxe européen, à grand besoin d'être réglé d'après les règles du bon goût. Nous en recommandons donc la lecture à nos élégantes, qui y trouveront des renseignements détaillés et amusants sur tous les objets concernant la mode et un guide sûr dans les sentiers souvent capricieux de l'élégance.

Τιμὴ τῆς συνδρομῆς διὰ τε τὴν Γαλλίαν καὶ διὰ

τὴν ἄλλοδαπὴν φρ. 100

Τὸ σύγγραμμα τοῦτο διακρίνεται οὐ μόνον διὰ τῆς ἀληθοῦς καλλιτεχνικῆς αὐτοῦ κομψότητος, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς χρησιμότητος αὐτοῦ. Διότι ἰδιαίτερος ὑπ' ὅλας τὰς ἐποχὰς χρησίμων εἶναι νὰ ἀφαιρεθῆ ὁ συρμός ἀπὸ τῆς φαντασιοπληξίας, ὅπως ὑποβληθῆ εἰς τοὺς κανόνας τῆς καλαισθησίας. Τοῦτο εἶναι ἰδίως χρησίμων εἰς τὴν ἐποχὴν μας, ἐνθα οἱ νεόφυλοι ἔχουσι τὴν τάσιν νὰ προτιμῶσι τὴν πολυτελεῖα ἐπιδιεῖν ἀντὶ τῆς ἀληθοῦς καλλιτεχνίας. Ἐκ τῆς τάσεως ταύτης προκύπτουσιν οἱ τόσες συχναὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἡμῶν ἰδιοτροπία τοῦ συρμού. L'ART DE LA MODE ἱκανοποιεῖ τὴν αἰσθητικὴν τῆς φυσικῆς καλαισθησίας, ὅπερ ἐνυπάρχει ἐν πάσῃ πολιτισμένῃ κοινωνίᾳ, καὶ πραγματεύεται περὶ τοῦ συρμού ὡς περὶ ἀντικειμένου ἀναγομένου εἰς τὴν φιλοκαλίαν, ὡς περὶ ἐκδηλώσεως τινοῦ ὅστις εἶπεν τοῦ καλλιτεχνικοῦ πνεύματος ἐν ἐποχῇ μεγάλου πολιτισμοῦ. Τοιοῦτον σύγγραμμα εἶναι ἀπαραίτητος χρησίμων, ἰδίως ὅμως ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Ἀνατολῇ, ἐνθα ἡ πρὸς τὴν εὐρωπαϊκὴν πολυτελεῖαν κλίσις, μέγιστος ἔχει ἀνάγκη νὰ ρυθμισθῆ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φιλοκαλίας. Ὅθεν συνιστοῦν τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ εἰς τὰς κομψὰς ἡμῶν Κυρίας, αἵτινες θὰ εὐρωσιν ἐν αὐτῷ λεπτομερεῖς καὶ διασκεδαστικὰς πληροφορίες περὶ ὅλων τῶν ἀντικειμένων τῶν ἀναγομένων εἰς τὸν συρμόν, καὶ ὁδηγὸν ἐπισημὴν εἰς τὰς ἰδιοτρόπους ἀτραποὺς τῆς κομψότητος.

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ  
Α. ΓΙΑΛΟΥΣΗ καὶ Σ' α

Δρομολόγιον



Δρομολόγιον

Ἡ τρέπλοισιν τῆς αἰῶς ἐταιρίας ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς ἑκτακτικῶς ἀνὰ πᾶσαν Πέμπτην ὥραν 6 μ. μ. διὰ Σύρον καὶ ἰσπετέρει ἐκίθειν τὸ Σάββατον πρῶταν.

Ἐτερον ἀτμόπλοισιν ἀναχωρεῖ τακτικῶς ἐκ Πειραιῶς ἀνὰ πᾶν Σάββατον ὥραν 6 μ. μ. διὰ τὸν Εὐβοϊκὸν κόλπον, ἴσως διὰ Καλιδίαν, Λίμνην, Ἀταλάντην, Στυλίδαν, Ὀρεοῦς, Νέαν Μιζύην καὶ Βόλον, ἔνθεν ἰκανοκέραια διὰ τῶν αὐτῶν λιμῶν εἰς Πειραιᾶ τὴν Πέμπτην πρῶταν.

Ἡσάυτε ἀτμόπλοισιν ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς διὰ τὸν γῆρον τῆς Πελοποννήσου κατὰ δεκαπενθημέριον ἡμέραν Παρασκευὴν ὥραν 7 π. μ. ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 10ης Ὀκτωβρίου.

Δ' ἐκτελεστοῦσα: πληροφορίες ἀπευθυνόντες ἐν Πειραιεὶ μὴν παρὰ τῆς διεύθυνσεως τῆς ἐταιρίας ὅστις τῆς Ἁγίας Τριάδος, παραπέμψας τοῦ φαρκακίου τοῦ κ. Δ. Σούρβα, ἐν Ἀθήναις διὰ παρὰ τῆς ἀσπ. λιπτικῆς ἐταιρίας ἢ ἄγερα παρὰ τὰ Χαντεῖα.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1880.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως.)

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.